

P o u f n e .

61415

R a p o r t d z i e n n y N o . 2 2 .

1/. Z kół miarodajnych zwrócono uwagę na niedostateczne informowanie obcych o sprawach dotyczących Polski, szczególnie wobec nieskrychanie intensywnej agitacji żydowskiej i ukraińskiej. Należy wobec tego przyspieszyć i uzupełnić organizację Wydziału propagandy.

2/. Poseł Zamorski telegrafuje z Cieszyna bliższe szczegóły dotyczące polsko-czeskiej Komisji w Cieszynie. Czescy członkowie nie zgodzili się na to, żeby Rząd praski nie miał wpływu na administrację Księstwa i pojechali po instrukcje do Pragi. Wobec tego istnieje niebezpieczeństwo rozbięcia Komisji przez Czechów. Ich stanowisko wywarło złe wrażenie na Misji Międzysojuszniczą.

3/. Dr. Rose donosi, że Rząd niemiecki zamierza usunąć go z Berlina. Ponieważ poseł duński nie podejmuje się sprawować sam opieki nad interesami polskimi, przeto Rose proponuje powierzyć tę funkcję Szwajcarji.

4/. Bawiące w Odesie poselstwo polskie na Ukrainie zostało odwołane. Pan Stanisław Zieliński dotychczasowy przedstawiciel Komitetu Narodowego w Odesie, został mianowany delegatem Ministerstwa Spraw Zewnętrznych przy generale d'Anselme.

5/. Wedle prywatnej wiadomości z poselstwa ukraińskiego w Wiedniu, reprezentant Ukrainy w Szwajcarji Panejko otrzymał od Wilsona z Paryża propozycję przyjazdu do Paryża i zapewnienie, że Ukraina ma w nim gorącego obrońcę swej niepodległości i sprawiedliwych granic.

6/. Z tego samego źródła pochodzi wiadomość, że reprezentant Ukrainy w Wiedniu Lipiński wezwany został do Stanisławowa, gdzie otrzymał propozycję teki Spraw Zagranicznych, której przyjęcie uzależnił jednakowoż od porozumienia z Polską. Petlura miał być zwolennikiem przyjęcia warunków gen. Barthélemy, przeszkadzili w tem jednak Ukraińcy galicyjscy. W Stanisławowie rozpatrywana jest podobno idea federacji z Polską w dwóch warjantach: 1/ granica po San, wyrzeczenie się Ministerjum Wojny i Spraw Zagranicznych, 2/ granica bez Borysławia i Lwowa z gwarancją ze strony Koalicji i Polski otrzymania Zagłębia Donieckiego oraz równouprawnienie z Polską.

R a p o r t d z i e n n y No. 23.

- 1/ Przedstawiciel polski z ramienia Komitetu Narodowego w Bukareszcie p. Kozmiński wyjechał do Bukaresztu z temi samemi pełnomocnictwami co pierwszej.
- 2/. Bawiący obecnie w Warszawie prezes zarządu kolei perskich p. Podgórski porusza myśl przeniesienia rosyjskich koncesji kolejowych i szosowych w Persji pod protektorat polski.
- 3/. Ministerjum Spraw Zagranicznych wystosowało okólnik do przedstawicielstw dyplomatycznych polskich, dotyczący umieszczenia wywiadów w prasie.
- 4/. Przedstawiciel polski w Hadze p. Włodek zawiadomiał, że Rząd holenderski zwrócił się do niego z żądaniem listów uwierzytelniających od nowego Rządu polskiego. Listy te zostały już wysłane do podpisu p. Paderewskiemu do Paryża.
- 5/. W związku z ostatnimi wystąpieniami prasy przeciw Ministerjum Spraw Zagranicznych wydaje się bardzo pożądanem, jak długo biuro prasowe nie jest odpowiednio zreorganizowane, stwórzono stałego kontaktu między Ministerjum a prasą.
- 6/. Komitet Narodowy w Paryżu nadesłał odpis pisma ambasadora japońskiego zawiadamiającego, że Rząd japoński uznał Polskę za państwo niezależne i suwerenne.
- 7/. Poufną drogą doszedł do wiadomości Ministerjum Spraw Zagranicznych memoriał przemysłowców górno-śląskich przeznaczony dla Komisji w Spa, w którym postawiony jest postulat albo unji celnej z Polską, albo znacznych dla przemysłu górno-śląskiego ulg, a także i zapewnienie swobody wszelkich dróg komunikacyjnych przez Polskę. Memoriał ten jest dowodem jak dalece egzystencja górno-śląskiego okręgu przemysłowego związana jest z Polską.
- 8/. Bawiący obecnie w Warszawie agent polski w Belgradzie p. Szmidt donosi o anti-francuskim nastroju w Serbji w związku z rozstrzygnięciem sporu włosko-serbskiego na korzyść Włoch. Francuzi zwracali się do Szmidta z myślą aby Polska działała na serbów uspokajająco i aby w spadku po Rosji i po coraz mniej popularnych Czechach objęła ona moralny protektorat nad mniejszymi narodami słowiańskimi.
- 9/. Dochodzą wiadomości o nadużyciach popełnianych przez kurjerów, którzy przywożą towary z zagranicy i odprzedają je z ogromnym zyskiem.

Warszawa, dn. 7 kwietnia 1919

P o u f n e .R a p o r t d z i e n n y No. 24

1/. Prezydentum Rady Ministrów przysłało Ministerjum Spraw Zagranicznych uchwałę Sejmu, dotyczącą zawarcia umów politycznych i militarnych z państwami Ententy z zapytaniem, jakie zarządzenia są zamierzone celem wykonania uchwał Sejmu.

2/. Poselstwo polskie w Wiedniu zawiadomiło o uznaniu p. Michałowskiego przez Rząd szwedzki, jako przedstawiciela de facto w Sztokholmie.

3/. W związku z ponowioną dymisją p. Łunińskiego, agenta prasowego w Kopenhadze i wobec nieustającej agitacji bolszewickiej, ukraińskiej, żydowskiej i niemieckiej przeciw Polsce, sprawa utworzenia dyplomatycznego i konsularnego przedstawicielstwa w Kopenhadze staje się coraz bardziej nagłą.

4/. Doszła do wiadomości Ministerjum depesza iskrowa Lenina do Beli Kuhna dotycząca trudności ze strony Francji w sprawie powrotu żołnierzy rosyjskich z Francji oraz trudnej sytuacji misji Manuilskiego w Paryżu.

5/. Agent ukraiński w Wiedniu Grotter wystosował do prezesa Rady ministrów ukraińskich Hołubowicza depeszę, w której zawiadamia o zawarciu umów handlowych z Austrią i Węgrami, tej ostatniej ratyfikowanej przez Rząd sowieńców węgierskich, przy czem nadmienia, że z przedstawicielem handlowym Sowietów węgierskich w Wiedniu znajduje się w najlepszym stosunku.

6/. W Warszawie bawił agent litewski p. Powilanis, który udzielił wiadomości o stosunkach na Litwie i o mianowaniu p. Szeżewiciusa pełnomocnikiem litewskim w Warszawie.

7/. Główne Dowództwo W.P. donosi, że wojsko białoruskie w sile tysięcy ludzi oddało się pod komendę armji polskiej.

8/. Attaché wojskowy polski w Budapeszcie donosi, że Rząd sowieńców węgierskich uważa Polskę za państwo neutralne. Poselstwo polskie i Misja wojskowa mogą w Budapeszcie bez przeszkód pozostać.

9/. Przedstawiciel rumuński w Wiedniu Gregorowicz zwrócił się do Dra Szaroty z zapytaniem co jest prawdy w wiadomościach, które się pojawiły w prasie, że Polska i Ukraina mają się porozumieć kosztem Rumunji, mianowicie przez przyznanie Ukrainie ~~wojska polskiego~~ ^{wojska rumuńskiego} Szarota zaprzeczył prawdziwości tych pogłosek.

ADJUTANT GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 614/5 dnia 8 / IV 1919 r.

załącz. Wydział

10/. Rząd austro-węgierski zwrócił się do Rządu polskiego

zapytaniem co wiadomo o armii sformowanej z węgierskich bolszewi-

ków wracających z niewoli rosyjskiej i stojących rzekomo już na

podróży do kraju.

Chargé d'Affaires w Belgradzie p. Stefanowski wyjechał

na swoje stanowisko.

2/. Poselstwo polskie w Wiedniu zawiadomiło o powyższym p. Michałow-

skiego przez Rząd austro-węgierski, jako przedstawiciela do Rządu w Wiedniu.

3/. W związku z powyższym dyktando p. Jankowskiego, agenta prasowego

w Kopenhadze i wobec niestawienia agenta polskiego, nastąpiła

dyktando i niestawienie prasowca polskiego, uprawia niestawienie dyktando

niego i komunistycznego przedstawiciela w Kopenhadze. Staje się coraz

bardziej napięte.

4/. Dotyczy do wiadomości Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że

Belgijska delegacja trzymała się strony francuskiej w sprawie powrotu do

niezależności i francuskiej oraz trudnej sytuacji politycznej

w Belgii.

5/. Agent niemiecki w Wiedniu Groter wyjechał do prasy

ministerów niemieckich Holnboewerz delegację, w której zawiadomiono o nowo-

ści umów handlowych z Austrią i Węgrami, tej ostatniej, katylozowanej

przez Rząd socjalistów węgierskich, przyczem nadmieniono, że z przedstawicielami

handlowymi socjalistów węgierskich w Wiedniu następuje się w najbliższym

stosunku.

6/. W Warszawie jawnie agent litewski p. Tomaszewski, który nawiązał

kontakty z agentem litewskim na Litwie i o stanowisku p. Sleszewskiego

możliwym litewskim w Warszawie.

7/. Główny Towarzystwo W. E. Łomski, że wojna nie przetrwała w silnym

Indzi oddaje się pod komendę armii polskiej.

8/. Attache wojskowy polski w Budapeszcie Łomski, że Rząd socjalistów

węgierskich uważa Polskę za państwo neutralne. Poselstwo polskie i Misja

wojskowa mogą w Budapeszcie bez przeszkód pozostać.

9/. Przedstawiciel rumuński w Wiedniu Gregorowicz zwrócił się do

Prezesa z zapytaniem co jest prawdy w wiadomościach, które się poja-

wiły w prasie, że Polska i Ukraina mają się porozumieć kwestią rumuńską.

Ministerstwo przez wyrażenie opinii, że Rumuni nie są zainteresowani

prawdziwością tych pogłoszek.

Raport dzienny Nr. 22.

1. Z kół miarodajnych zwrócono uwagę na niedostateczne informowanie obcych o sprawach dotyczących Polski, szczególnie wobec niesłychanie intensywnej agitacji żydowskiej i ukraińskiej. Należy wobec tego przyspieszyć i uzupełnić organizację wydziału propagandy.

2. Poseł Zamorski telegrafuje z Cieszyna bliższe szczegóły dotyczące polsko-czeskiej Komisji w Cieszynie. Czescy członkowie nie zgodzili się na to, żeby rząd praski nie miał wpływu na administrację Księstwa i pojechali po instrukcje do Pragi. Wobec tego istnieje niebezpieczeństwo rozbitcia Komisji przez Czechów. Ich stanowisko wywarło złe wrażenie na Misji Międzysojuszniczej.

3. Dr. Rose donosi, że Rząd Niemiecki zamierza usunąć go z Berlina. Ponieważ poseł Duński nie podejmuje się sprawować sam opieki nad interesami polskimi, przeto Rose proponuje powierzyć te funkcje Szwajcarji.

4. Bawiący w Odesie Poselstwo Polskie na Ukrainie zostało odwołane. Pan Stanisław Zieliński dotychczasowy przedstawiciel Komitetu Narodowego w Odesie został mianowany delegatem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przy Generale d'Anselme.

5. Wedle prywatnej wiadomości z poselstwa ukraińskiego w Wiedniu, reprezentant Ukrainy w Szwajcarji Panekko otrzymał od Wilsona z Paryża propozycję przyjazdu do Paryża i zapewnienie, że Ukraina ma w nim gorącego obrońcę swej niepodległości i sprawiedliwych granic.

6. Z tego samego źródła pochodzi wiadomość, że reprezentant Ukrainy w Wiedniu Lipiński wezwany został do Stanisławowa, gdzie otrzymał propozycję teki Spraw Zagranicznych, której przyjęcie uzależnił jednakowoż od porozumienia z Polską. Petlura miał być zwolennikiem przyjęcia warunków gen. Barthelemy, przeszkadzili w tym jednak ukraińcy galicyjscy. W Stanisławowie rozpatrywany jest podobno idea federacji z Polską w dwóch warjantach: 1) granica po San, wyrzeczenie się Ministerjum Wojny i Spraw Zagranicznych, 2) granica bez Borysławia i Lwowa z gwarancją ze strony Koalicji i Polski otrzymania Zagłębia Donieckiego oraz równouprawnienia z Polską.

Raport dzienny Nr. 23.

5.4.1919.

1. Przedstawiciel Polski z Ramienia Komitetu narodowego w Bukareszcie pan Koźmiński wyjechał do Bukaresztu z temi samymi pełnomocnictwami co pierwiej.

2. Bawiący obecnie w Warszawie prezes zarządu kolei perskich, p. Podgórski porusza myśl przeniesienia rosyjskich koncesji kolejowych i szosowych w Persji pod protektorat Polski.

3. Ministerjum Spraw Zagranicznych wystosowało okólnik do przedstawicielstw dyplomatycznych polskich, dotyczący umieszczania wywiadów w orasie.

4. Przedstawiciel Polski w Hadze, p. Włodek zawiadamia, że Rząd holenderski zwrócił się do niego z żądaniem listów uwierzytelniających od nowego Rządu polskiego. Listy te zostały wysłane do podpisu p. Paderewskiemu do Paryża.

5. W związku z ostatnimi wystąpieniami prasy przeciw Ministerjum Spraw Zagranicznych wydaje się bardzo pożądanem, jak długo biuro prasowe nie jest odpowiednio zorganizowane, stworzenie stałego kontaktu między Ministerjum a prasą.

6. Komitet Narodowy w Paryżu nadesłał odpis pisma ambasadora japońskiego, zawiadamiającego, że rząd japoński uznał Polskę za państwo niezależne i suwerenne.

7. Pofnłą drogą doszedł do wiadomości Ministerjum Spraw Zagranicznych memoriał przemysłowców Górno-Sląskich przeznaczony dla Komisji w Spaa., w którym postawiony jest postulat albo unji celnej z Polską, albo znacznych dla

przemysłu Górno-Sląskiego ulg, a także i zapewnienie swobody wszelkich dróg komunikacyjnych przez Polskę. M emorjał ten jest dowodem jak dalece egzystencja Górno-Sląskiego okręgu przemysłowego związana jest z Polską.

8. Bawiący obecnie w Warszawie agent polski w Belgradzie p. Szmidt donosi o anti-francuskim nastroju w Serbji w związku z rozstrzygnięciem sporu włosko-serbskiego na Morzyścu Włoch. Francuzi zwracali się do Szmita z myślą aby Polska działała na serbów uspokajająco i aby w spadku po Rosji i po coraz mniej popularnych Czechach objęła ona moralny protektorat nad mniejszymi narodami słowiańskimi.

9. Dochodzą wiadomości o nadużyciach popełnionych przez kurjerów, którzy przywożą towary z zagranicy i odprzedają je z ogromnym zyskiem.

Raport dzienny Nr. 24.

7.4.1919.

1. Prezydjum Rady Ministrów przesłało Ministerjum Spraw Zagranicznych uchwałę sejmu, dotyczącą zawarcia umów politycznych i militarnych z państwami Ententy z zapytaniem jakie zarządzenia są zamierzone celem wykonania uchwał sejmu.

2. Poselstwo Polskie w Wiedniu zawiadomiło o uznaniu p. Michałowskiego przez rząd wiedeński szwedzki jako przedstawiciela de facto w Sztokholmie.

3. W związku z ponowioną dymisją p. Łunińskiego, agenta prasowego w Kopenhadze i wobec nieustającej agitacji bolszewickiej, ukraińskiej, żydowskiej i niemieckiej przeciw Polsce, sprawa utworzenia dyplomatycznego i konsularnego przedstawicielstwa w Kopenhadze staje się coraz bardziej naglącą.

4. Doszła do wiadomości Ministerjum depesza iskrowa Leniana do Behli Kuhna dotycząca reudności ze strony Francji w sprawie powrotu żołnierzy rosyjskich z Francji oraz trudnej sytuacji misji Manuilskiego w Paryżu.

5. Agent ukraiński w Wiedniu Grotter wystosował do prezesa rady ministrów ukraińskich Hołubowicza depeszę, w której zawiadamia o zawarciu umów handlowych z Austrią i Węgrami, tej ostatniej ratyfikowanej przez rząd sowieński Węgierskich, przyczem nadmienia, że z przedstawicielem handlowym sowieński w Wiedniu znajduje się w najlepszym stosunku.

6. W Warszawie bawił agent litewski p. Powilanis, który udzielił wiadomości o stosunkach na Litwie i o mianowaniu p. Szeżewicza (Szeżewiciusa) pełnomocnikiem litewskim w Warszawie.

7. Główne Dowództwo W.P. donosi, że wojsko białoruskie w sile 1000 ludzi oddało się pod komendę armji polskiej.

8. Attaché wojskowy polski w Budapeszcie donosi, że rząd sowieński węgierskich uważa Polskę za państwo neutralne. Poselstwo polskie i misja wojskowa mogą w Budapeszcie bez przeszkód pozostawać.

9. Przedstawiciel rumuński w Wiedniu Gregorowicz zwrócił się do dra Szaroty z zapytaniem co jest prawdy w wiadomościach, które się pojawiły w prasie, że Polska i Ukraina mają się porozumieć kosztem Rumunii, mianowicie przez przyznanie Ukrainie Czerniowiec. Dr Szarota zaprzeczył prawdziwości tych pogłosek.

10. Rząd austro-niemiecki zwrócił się do rządu polskiego z zapytaniem co wiadomo o armji sformowanej z węgierskich bolszewików, wracających z niewoli rosyjskiej i stojących rzekomo na Podolu.

11. Chargé d'affaires w Belgradzie p. Stefański wyjechał na swoje stanowisko dnia 6.b.m.